

מסורת הש"ס

ב' י"א ה'תו תתה ל' אי לטבל ולכחל דבר שאין דרש לטבל מרישא ש"מ א' לטבל ולכחל דבר שדרש לטבל לקמ"ד דמטטרף מספחא ש"מ דקמי הכהי זית ס'י פ"י לפגל והכי משנפתא כאן ועין זוכחא ל: א. מהש"ק מתק ז,ו, ד' פסחים טו. לקמן ח., ט' דלין מטטרפין. י"ג. ט' דבשירי וביקוף. י"ד. ט' ט"ף לרף יב ע"ג והוא פי' מן איבעא לה ואלף. י"ק. ט' ולקמיה צינור. י"ק. ט' ולספדי. י"ק. ט' שפ"ר. י"ק. ל' לו. י"ק. ט' ומכאן ט"ף לרף יב: ט' אלא כוית. ט' דחבר. ט' בחיטוי. ט' דמסר. ט' רש"ק קדש קדשים ע"ג. ט' והו שמתר שבטי ע"ג. ט' כ' לבל. י"ק. ד' למתני נפרסא מלוד. י"ק. ד' להקטיר למחר עבודת חזן מתיי הוא ופליג ר"י נמי ארשא הס"ד. י"ק.

מוסף רש"י

ואי לאכול ולהקטיר. כלומר ואי הו גופא קא אלא לאשמועינן דלין אכילה והקטרה מלמדת ונחמי לירקא דלהי אלאי ונחמי

סליק פירי כל המנחות

אין מפגלין בחצי מתי. והקטרת חזן מתי חזן מתי הוא דלחב נמי הקטרת סבירי (תרוץ ט:).

ג.

כל המנחות פרק ראשון מנחות

למה לי אי למידק מיניה הא לאכול ולכחל דבר שאין דרכו לאכול כגון לאכול חצי זית שירים ולאכול חצי זית קומץ דמטטרפין:
הא מרישא שמעט מינה. דלא מטטרפין דקמי ירשא דבר שדרכו לאכול אין שאין דרכו לאכול לא:
אי לאכול ולהקטיר. כלומר דהוא גופיה אתא לאשמועינן דלין אכילה והקטרה מטטרפין:
הא מדוקיא דירשא שמעט מינה. ח' מדדייקין מרישא דבר שאין דרכו לאכול אם חישב לאכול חצי זית שירים וחצי זית קומץ למחר לא הויה מחשבה כל שכן ו' דלאכול חצי זית שירים ולהקטיר חצי זית קומץ דלין מטטרפין:
דהשפא ומה. אכילות לא מטטרפות הואיל ומדא חצי אכילה הויה בקומץ אכילה והקטרה מיבעיא דלין מטטרפין:
איטריך. לאשמועינן דלין אכילה והקטרה מטטרפין:
דסד"א הסס. היכא דחישב לאכול חצי זית שירים וחצי זית קומץ לא מטטרפין משום דלאו ככי אורחיה חישב בקומץ אבל לאכול ולהקטיר דבשיריים) כי אורחיה חישב ו' אימא לנטרף קא משמע לן:

הדרן עלך כל המנחות

דקדוק שפירשו ה"ר מאיר וה"ר שמואל בנו זלה"ה:

ח' ו**אימא לן דאופן שירים אסורין באכילה**. ואי הוו מותרים הוי קומץ מפגל ואי הוו פסולים לגמרי כגון דנטמאו או חישב עליהם לאכלן חזן למקומן מו לא מצי א' ח'למדיק צניא צפיגול דהא לא קרב הממיר כמלכותו אבל היכא דחסרי מי אמרינן הואיל ואיתנהו קמא לא חשיב פסול וכמו שקרב א' מתיר כמלכותו דמי ויכול לקובעו צפיגול בהקטרת קומץ שאס חישב צשעת הקטרה לאכול שיריים למחר אית צהו פיגול בשיריים או

למלא הואיל יא' ואזדוקיט באכילה הוי כמחשב לאכול דבר שאין דרכו לאכול:
ולאפקועינהו מידי מעילה. דאילו קדשי קדשים מועלין בכל הזבח קודם זריקה אבל משנרק הדס יב' אימורים לגבזה והבשר לכהניס ואין מעילה אלא באימורין שהן חלק המנחה והבשר אין צו מעילה וגבי מנחה נמי קודם הקטרה יש ג' מעילה אפי' בשירים ולאחר הקטרה אין מעילה בשירים כדתנן בפרק חטאת העוף (מעילה דף טו.) המנחות מועלין צהן משהוקדשו קרב הקומץ חייבין עליהם משום פיגול ונותר וטמא ואין מועלים בשירים וקא מיבעיא להו מהו דמיהוי קרן הקטרה ד' דומה לשארין) העטרות למפקע שירים מידי מעילה:
אפי' לר' עקיבא דאמר זריקה מועלת. דתנן (סס דף ט:) **בשר קדשי קדשים וכו' ר"ע** אומר אין מועלין צו וחיבין עליו משום פיגול ונותר וטמא דזריקת דם מועלת ליה לקבוע צפיגול ולהזליחמו מידי מעילה אע"פ שאינה מתיירה באכילה:
מחמם דבר אחר. שילאו דבאימורין גופייהו וכלל ומאי טעמא לא תני או כוית משיריה למחר:
לאו כגון דאיסרמי מילתא לה דסנן הקומץ כו' זה הכלל כו' עד פיגול וחיבים עליו כרת. דאס חישב צלחת מן העבודות להקטיר קוממא למחר או כוית מקוממא למחר או לאכול שיריה למחר או כוית משיריה למחר פיגול וחיבין עליו כרת ומני ר' חייא צמתמימיה הקומץ את המנחה לאכול שיריה למחר פיגול אבל לאכול) כוית משיריה למחר למחר פיגול לא קתני מי"ט לא תני כוית משיריה דהא אכתי לא חסרו שירים עד לאחר קמימא דאי חסרו קודם קמימא הויה לה מנחה פסולה ואינה נקממת כלל ומאי טעמא לא תני או כוית משיריה למחר:
לאו כגון דאיסרמי מילתא דחסרו שיריים אחר קמימא וקמו להו אכזיב וכיון דצמתן כלי ובהילוך והקטרה לא מיהני יא' סו. כזיב. משיריה למחר דהא כבר חסרו להו ולא הוי מצי למיתני הריני מוליך או מקטיר לאכול שיריה למחר או כוית משיריה למחר דהא שירים וכזיב משירים חדא מילתא היא ולא איתרמי ליה כוית) דהא חסרו להו אחר קמימא וקמו להו אכזיב הלכך בקמימא נמי לא תני או כוית. הכי גרסינן בקמימא נמי לא תני או כוית ולי"ג בשיריה:
הא מני ר' אליעזר היא וכו'. ה"ג **וכיון דבקותן לא מהני ליה או כזיב בשירים נמי לא תני או כזיב**. כלומר כיון דלא מצי למיתני להקטיר קוממא למחר או כוית מקוממא למחר או כוית משיריה למחר לאו כלום הוא ולא מפגלין יא' הלכך בשירים נמי לא תני או כוית צלחת מכל ד' העבודות ולא משום יא' דאיסורס) שירים דהא לא מיירי רבי חייא באיסורש) שירים והוה ליה למיתנא בקמימא ובמתן כלי ובהילוך ובהקטרה על מנת לאכול שיריה למחר או כוית משיריה למחר אלא משום דלא מיתני ליה גבי קומץ או כוית מקוממא למחר הלכך בשירים נמי לא תני או כוית:
אמר ליה אייבי. הא דלא תני רבי חייא או כוית לאו כדאמרת כגון דחסרו שירים אלא שירים איתנהו צעיניהו והאי דלא קתני כוית רבי חייא בשירים משום דסבר כר"א דלמר עז שיקריב את כולו הכא נמי כשחישב אכזיב לא הוי פיגול עד שיהא מחשב אכזיב קומץ וכיון דבקותן לא מיתני ליה או כוית בשירים נמי לא תני ולעולם לא חסרו השירים ומשום הכי תנא קיפא פיגול וחיבין עליו כרת הואיל ולא חסרו השירים אבל היכא דחסרו אימא לך דלא מהניא להו הקטרה למיקבעיניהו צפיגול:
ור' אליעזר אומר עד שיקריב אס כולו. דהואיל וכולו כלייל צעינן שיהא הכל קרב הכא נמי סבר לא הוי פיגול עד שיהא מחשב להקטיר כל הקומץ דאי אמר הריני קומץ ע"מ להקטיר כוית מן הקומץ או ע"מ לאכול כוית משיריה למחר לא הוי פיגול עד שיהא מחשב להקטיר כל הקומץ דאי אמר הריני קתני ע"מ לאכול שיריה למחר או כוית משיריה למחר לא יוצא יא':
וקאמר נפרסא לא. דהיינו חסרו שירים יא' אלמא כרב הונא דלמר [יג.] כי חסרו שירים אפילו ר"ע מודה דלא מהניא הקטרה לא להתייר ולא למיקצע ציגול וכ"ש רבי אליעזר:
ע"א הוא. צלחת הפנים כתיב. אצל ב' א' לרבין לא אתיא הכי משום דקאמר מאן שמעת ליה דלמר זריקה מועלת ליוא' וכו' ובגלמס הפנים ליכא זריקת דס:
מי קסני. בדיחא הא יאלת הנך דאיכא גוואי כשרות למידק דר"ע היא בא:
אבל יאלא לא. אמרינן הנך דאיכא גוואי כשרות אלא כולן פסולות ור' אליעזר הוא וצדין הוא דאיצעי ליה למיתני יאלת ולא בב' נפרסי) והא דקתני נפרס וכו' ולעולם לאו כרב הונא אלא כדכרנא דלמר [סג] הקטרה מהניא נמי לחיסרון ואליצא דר"ע לחוד:
עד כאן דהקדוק שפירש ה"ר שמואל ואזיו ה"ר מאיר:

הקוביזין. רבי יוסי אומר כו'. טעמא מפרש בגמ' מ' ב'י' סינה זה מן הזבח. ששחטו ע"מ להקטיר אימוריו למחר פיגול:
אינה מן המנחה. מפרש בגמ' [ע"ג]:
גב' אין מפגלין בחצי מפיר. שאס חישב צלעצוד למחר עבודת חצי מתיר בד' הוא דפליג ר' יוסי:

יג.

הקוביזין את המנחה. לעיל כסוף פרק קממא (דף טז.) דייק מדרכי חייא דלא תני או כוית דלא מצי למידק מהכא דהכא לא אילטריך למיתני או כוית כיון דמנא צפ' קמא:
קמ"ל דבהאי מודה. והא דצעי למימר צסמוך דר' יוסי דלא כר"מ דלמר מפגלין בחצי ממיר לא דמי דהכא קומץ המנחה חשיב עבודה שלמה כיון שאין כיוצא בה צלצונה כדמוכח כזכילה פירקין לקמן וכך פירש צקוטנס צסמוך:

קמחשב ובהאי כי אורחיה קא מחשב אימא לצטרף קמ"ל:

הדרן עלך כל המנחות

הקוביזין את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה צ' **למחר מודה רבי יוסי** בזה שהוא פיגול וחיבין עליו כרת להקטיר לבנותה למחר **יז** רבי יוסי אומר בפסול ואין בו כרת וכו"א פיגול וחיבין עליו כרת אמרו לו **יז** מה שינה זה מן הזבח אמר להן שהזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד ולבונה אינה מן המנחה:
גב' למה לי למיתנא מודה רבי יוסי בזה משום דקא בעי למיתנא סיפא להקטיר לבנותה למחר ר' יוסי אומר פסול ואין בו כרת מהו דתימא טעמא דר' יוסי משום דקסבר ז' אין מפגלין בחצי מתיר ואפי' רישא נמי קמ"ל

איה מן המנחה לזכור אין אנו זה בזה שאין זה מעבד את זה דאי בעי מקטיר קומץ ברישא ואי בעי מקטיר לבונה ברישא והכי מפרש לה במדא:
ט' שבעת מינה גבי דדייקינן:
י' כיש לאכול:
יא' ישב ובקומץ כי אורחיה חיבס אימא:
יב' שיה לרף שלמי זה:
יג' לא מצי למיקבצי בפגול ותיבות למידק בעיא במקום:
יד' שיקרב המתיר:
טו' הואיל ואסורין באכילה:
טז' הים
יז' הקטרה שיקרא הקטרות לאפקועינהו שירים מיד:
יח' מפגלין ביה:
יט' משום דחיסרו שירים בו ר' חייא בחיסור שירים:
י' הוא דתיב במלואים:
יא' מהניא ליצא רבא עקיבא:
יב' שירים ש"מ כרב הונא דאמר:
יג' אבל הלשון לא משמע הכי ותיבות לרבין לא אתיא במקום:
יד' דר"ע היא לעולם אבל יצאת הדין:
טז' ואל לחצי נפרס והא דקתני נפרס וכו' ויעולם דלא כרב הונא כן ג"ל להניח זה הדקדוק כי אינו ברש"י בח"י:
יז' מה שנו זו מן הזבח שהשוחט למחר פיגול:
יח' חצי מתיר לא פיגול ודן לבונה חצי מתיר הוא דבין הקטרות קומץ ולבונה מתירין השירים:
יט' ואפי' רישא נמי. בחיבש בהקטרות קומץ עבודת חצי מתיר הוא ופליג ר"י:

א) נראה דג"ל דג"ל דמתיי מפגל את המתיר ומתיי וכו'.

עין משפט ונר מצוה

א א מיי פ"יג מלמסת פסוקים הלכה א:
ב ב מיי שס פ"יג הלכה ט:

שיטה מקובצת

ה"נ מטטרפי (לפיגול) אם תרוייהו חוק לזמנו אלא שלא תקפיד להאריך כל כך בהם אלא מ"מ מוכח שפיר דמטטרפי ונראס דבא נמי ודאות:
ט דמטטרף מרישא שמעת מינה אי לאכול ולהקטיר מדוקיא דרישא שמעת מינה שהא מה כי והשאי במקום:
ט מודה ר"י כלומר אף ה"י דפליג בספא בהא מודה ובמורה מפרש טעמא:
י ה"י אומר פסול ואין בו כרת מפרש בגמרא טעמא דתי' משום דאין מתיר מפגל את המתיר קומץ ולבונה שיהן מתירין השירים לאכול לבונה אחרי שקטרו עשרין אבל בהקטרות זה כלאו לא מהאמלין השירים:
יח ויחסימי אומרים בו. א) דסבירא להו דמפגל מתיר מפגל ומתחילין דפיר קמא דקתני הקומץ את המנחה כי או להקטיר לבונה סתמא כרבין:
יז מי שנו זו מן הזבח שאם ודק את זה דאי בעי מקטיר קומץ אימורין למחר הוי פיגול אפי' דשעינתי מתירין בבתרי דכל כמה דלא מקטרי אימורין לא מהאמלין הבשר:
יח ובהובי כי שיה אף בזה דכל כמה דלא מדוריק הים לא הוי מקטרי האימורין ומעבד זה את זה:
לבונה איה מן המנחה לזכור אין אנו זה בזה שאין זה מעבד את זה דאי בעי מקטיר קומץ ברישא ואי בעי מקטיר לבונה ברישא והכי מפרש לה במדא:
ט' שבעת מינה גבי דדייקינן:
י' כיש לאכול:
יא' ישב ובקומץ כי אורחיה חיבס אימא:
יב' שיה לרף שלמי זה:
יג' לא מצי למיקבצי בפגול ותיבות למידק בעיא במקום:
יד' שיקרב המתיר:
טו' הואיל ואסורין באכילה:
טז' הים
יז' הקטרה שיקרא הקטרות לאפקועינהו שירים מיד:
יח' מפגלין ביה:
יט' משום דחיסרו שירים בו ר' חייא בחיסור שירים:
י' הוא דתיב במלואים:
יא' מהניא ליצא רבא עקיבא:
יב' שירים ש"מ כרב הונא דאמר:
יג' אבל הלשון לא משמע הכי ותיבות לרבין לא אתיא במקום:
יד' דר"ע היא לעולם אבל יצאת הדין:
טז' ואל לחצי נפרס והא דקתני נפרס וכו' ויעולם דלא כרב הונא כן ג"ל להניח זה הדקדוק כי אינו ברש"י בח"י:
יז' מה שנו זו מן הזבח שהשוחט למחר פיגול:
יח' חצי מתיר לא פיגול ודן לבונה חצי מתיר הוא דבין הקטרות קומץ ולבונה מתירין השירים:
יט' ואפי' רישא נמי. בחיבש בהקטרות קומץ עבודת חצי מתיר הוא ופליג ר"י:

א) נראה דג"ל דג"ל דמתיי מפגל את המתיר ומתיי וכו'.

עין משפט
גד מצוה

יג:

משום הולכה נעוץ בה קסבר הולכה שלא ברצף כו'. נסוף פ"ק דובחים (דף יג:). שמעתי טעבילת אנצב מפגלת וחד טעמא הוא דמסיק עלה אף חזן נמי תינא, כי הבל ופס"ה לא קאמר עלה קסבר הולכה שלף ברצל ב"ד הוא: **לאבדול** אחד מן הסדרים. הוא הדין חלה אחת מן הסדרים שאזמו

הסדר פייגול ב"ד מדעבי רבי יוסנן בגמי' בלחמי תודה מרו צנמנת מאפה תנור מרו משמע דמיעבי' ליה משום דהוּו שני מנייס אצל אותו מין פשיטא דנתפגל והא דקאמרינן בגמרא אילו איטעמא חד אבר מי איטעמא כוליה אע"ג שדיין האזי טעמא נחלה אחת שאם טעמאה אחת לא נטעמא כל הסדר מי"מ לענין פייגול נתפגל הואיל והוקצבו בחדר אחד וחשיב כחד לענין פייגול טפי מפייגול צירף של ימין דלא נתפגל איך שמאל ושמאל גם לענין טומאה אס איטעמא אחת נטעמא כל הסדר והא דנקט הכא ונסיפא אחד מן הסדרים ולא נקט חלה אחת מאחד מן הסדרים פ) משום ריפמא דר"י וצניפא משום ריפמא נחמכים דאע"פ ששיטתו על כל הסדר אפ"ה אותו סדר דוקא פייגול וטמא והשני אינו פייגול וטור: **א"י** אמרת בשלמא חד גופא נראה דשתתא נמי ס"ל דהא דמנטרפין כי דרשיתא אינו מטעם דדרשין לקמן (דף יד:). הכמזב עשאן גוף אחד והכמזב עשאן שני גופין ומש"ה פריך חד אמרת בשלמא דשמי ירכות חשיבי דא גופא דלס פייגל צוּו נתפגלה זו מש"ה גמטרף ב"ו א) כמו כשמעריב דהכמזב עשאן גוף אחד חלה אי אמרת דשמי ירכות נמי חשיבי מרי גופי מה מועיל לה שפעאן הכמזב גוף אחד דאפשר פ) נמי דלמתי דקסבר רב הוולף אס חישב בשמי ירככות בכיות לא פירש צע"א":

פירש צע"א":

פייגל

עבודה חשובה היא על כרחיך משהי לה כקבלה ה"ץ כיון דלא סגי' לה דלא עבד לה עבודה חשובה היא על כרחיך משהי לה כי הולכה לא לעולם דדמי לקבלה ודקא קשיא לך החם ממילא הכא קא שקיל ורמי מכדי תריייהו קדושת כלי הוא מה לי ממילא מה לי קא שקיל ורמי: **במתני'** שחט שני כבשים לאכול אחת מן החלות למחר הקטיר שני בויכין לאכול אחד מן הסדרים ו' למחר רבי יוסי אומר אותו החלה ואותו הסדר שחישב עליו פייגול וחייבין עליו כרת והשני פסול ואין בו כרת והכמים אומרים יזהו פייגול וחייבין עליו כרת: **גמ'** אמר רב הונא אומר היה רבי יוסי פיגל בירך של ימין לא נתפגל הירך של שמאל מאי טעמא ז) איבעית אימא סברא ואיבעית אימא אילא איטמוי חד אבר מי איטמוי ליה כוליה ואיבעית אימא ממעשה הטומאה אילו איטמוי חד אבר מי איטמוי ליה כוליה ואיבעית אימא קרא י והנפש האוכלת ממנו עונה תשא ממנו ולא מחבירו ואיביהה איבא נחמן לרב הונא פ) (והכמים אומרים) לעולם אין בו כרת עד שיפגל בשתיהן בכיות בשתיהן אין באחת מהן לא מניי אילימא רבנן אפילו באחת מהן נמי אלא פשיטא רבי יוסי יא) אי אמרת בשלמא חד גופא הוא מש"ה מצטרף אלא

התלו או אותו הסדר כו'. וטעמא דרבי יוסי מפרש בגמ': **גמ'** ימין ושמאל לאו דוקא: לא נפגלו ירך שמאל. והאוולנה אין חיוב כרת: **אילו איטמי חד אבר**. לאחר שהופרש מן הבשר: **לעולם אין צו כרת**. כלתם האחר שלא חישב עליו: **עד שיפגל בא** |**בשתיים או הפלות בכיות**. כלומר אפילו זה פיגל אלא בזמית ז' אי אמרם **בשלמא**. גבי ירכות בא) דמוציא אחד לתו **חד חזיריה**: **אפילו באחת מהן נמי**. דהא אמר במתני' זה וזה פיגול: **ז' אי אמרם בשלמא**. גבי ירכות בא) דמוציא אחד לתו **חד גופא** יניאו ואי פייגל צוּו נתפגלה זו משום הכי מנטרפות חלות חלי זית מוּזי זית מוּזי אי ערביניהו דחישב על מנת לאכול כיות למחר צינ שתייה דמהני לכו מה שעריצו זה (ב) במתשבתו כלילו צאו שתייהן מגוף אחד דאמרינן לקמן (דף יד:). **דעריב** מתשבתו מהני ללרפן וגבי חלות ב) ה"ט דנחמא מהן לא נתפגלה חזיריה משום דלא מחד גופא אתו ובמתשבתו נמי לא עיריבן:

דמתני' חטא אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר הוא פייגל וחבירו לא פייגל והאידן הוא פייגל והוא מפגל בעסק חצי מתיר הוא זה ופלוגתא ליה קמיה בבתי יא ספליין בחצי מתיר הרמן פייגל בקומין ולא בלבונה ר"מ אומר פייגל וחייבים עליו כרת והכמים אומרים עד שיפגל כל המתיר וי"ל חטא אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר (אין) (לא הו"ן מפגל בחצי מתיר שחר כל אחד ואחד מן הכבשים מתיר את עמזו בלי חבירו אבל לענין החוץ הלחם אין כל אחד ואחד כי אם חצי מתיר: |) קסבר הולכה שלא ברצל כו' (נמחק בזה הדיוב כמה חיבות גי'ל שכצ"ל) [שמעון] דאי לא שמה הולכה כשריה בוד ותימה דכסף [פיקן] דובחים פליגי אמוראי מתשבת סתול אם חישב בהולכה שלא ברצל אי פסל [א] לא קאמר אפילו למי"ד הולכה שלא ברצל לא שמה הולכה [פסולה גורן] שמיטע בהולכת כהן [וי"ל] הכא בליקוט לבונה ג) [אי לא] אלא שמה הולכה איכא למילף מובחים ואי משום דחסרה הולכה ליכא שחר כהן מוליכה ולא עשה [וזן אלא] ליקוט הוליקוט אינו [עבודת]. גי' תריח: |) והולכה בוד פסולה בשיליה [פרק קמא] דובחים קאמר אהר הלויכו ז' והחזירו כהן וחזר והוליקו פליגי בה ב' ר' חיאיר ו' ר' ינאי חד אמר כשר חזר אכר סתול כר כבר [אשר] לאפשר לחקונה ותימה

(א) נראה ד"ל וי"ל דלא ז"ל לחם כלל ולקמן מיירי במתשבת בשנת הקטרת וכו'. |) אולי ז"ל התעבד לכו ואומרים לגבי נדתי דלם הקטירו וכו'. |) נראה ד"ל ליקוט לבונה א שמה הולכה איכא למלף מהולכה דאברים דספולת בוד אכל א לא שמה הולכה לעל מליף מחכיס דלי משום דחסריה וכו'.

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

קמ"ל דהא מודה. דטעמא לאו משום הכי הוא אלא משום דמפרש לקמן אין ממיר מפגל ב" ממייר: **אומר היה ר' יוסי**. כלומר ה"ט דר' יוסף: **איך מסיר מפגל אס המסיר**. אין עבודה ממיר זה כגון קומצו מועילת לפגל ב" ממיר האחר הלבוש במתשבת שהוא מתשב זה הלבוש

צעזרת הקומץ: **וכן אסה אומר צבויי לכוּנה**. שאס הקטיר האחד מצבויי לחס הפניס ע"מ להקטיר האחר למחר אינה מתשבת לפגל: **מאי וכן**. פשיטא דכל הינא דאיכא שני ממירין פליג ר' יוסי: **לאו מינה דמנחה היא**. דזו סולת וזו לבונה: **אינה בעיצוב מנחה**. כלומר לעולם טעמא משום דאין ממיר מפגל את הממיר וה"ק לכו הזנב כולו אחד והדס הוא ד"ו ממיר את האימורים הלכן כי חישב על האימורים חוץ לזמנו בשעת עבודת דס לאו שני ממירין ניניהו אצל לבונה אינה מעשבת מנחה אינה בכלל עכוב שירים ו) ואין הקומץ מעשב הלבוש מהקטיר כי היכי דלמעב שיריים הילכן היאיל לבונה ממיר צמיי עמנו(1) ואמר לא מירי מפגל דמי הממיר: **היכא דלא איקבעו כחד מנא**. כגון גבי ככשי עזרת דמורו רבנן כסיפא דממיר(2) שטט אחד מן הככשים לכולול מחזירי למחר שתייה ככשי דשמייה ממירין את הלס ב"ו תס דואי אמר אין ממיר מפגל את הממיר: **ליקוט לבונה**. דלאחר הקטרט הקומץ היה מלקט הלבונה מעל הסלת ומקטירו: **משום הולכה נגעו צה**. (דף יב:) שליטסה ועונה להכה מיעט בהילוך הסהן והולכה אחת מן העבוד' דממיר' מזמחיס דמכוי צבו הולכה ב"ו דממיר צני הרקיציו בני הרכן ו'אע"ג אלמר נטר (ובחים ד' 7.) |ו קבלת הדס קבלה לשון הולכה הוא כדלממיר: **בסוף הכל חייבין צריייה** (תגינה יא:). **שלא ברצל**. כגון ורס) שאלו זו ממקומו אלא ליקט והושתייה לכהן: **טיניא**. דליקוט לבונה עבודה היא: **זס הכלל**. שפ"ק וי"ג: וקמשיז(3) להך ד' עבודות חשובות. קומץ דמי לשוחט דזה נוטל ומפריש חלקן ז'ו) לבונה מחלק כהניס וכן זה: **הסס ממילא**. נופל הדס בחד מיקא ושקול קומץ ורמי ככלי: |י) ה"ץ. צליקוט לבונה: **קדושש כלי הוא**. |א) פ) דמקדש מקבל דס ככלי והנזות ככלי מקדש ה"ינ קומץ ככלי וצבדר זה דומין אצל ליקוט לבונה דלא דמי לחמא מהך לאו עבודה היא: **במתני'** **שני ככשים**. ככשי עזרת דמכוי ושני ככשים צני שנה לזנב שלמיס (ויקרא כג) ואותס ככשים ממירין ומקדשין לשמי הלחם ולע"ג ד' ככשים ופר ויליטי שניס ושעיר עזיס כתיבי תסס ב) מפרש כפרק הסתכל (לקמן מו.) שאין הלחם קדוש אלא בשמיטת שני ככשים שלמיס

הואיל והחקקו עמו דמתופסה: **אזוהי התלו או אותו הסדר כו'**. וטעמא דרבי יוסי מפרש בגמ': **גמ'** ימין ושמאל לאו דוקא: **לא נפגלו ירך שמאל**. והאוולנה אין חיוב כרת: **אילו איטמי חד אבר**. לאחר שהופרש מן הבשר: **לעולם אין צו כרת**. כלתם האחר שלא חישב עליו: **עד שיפגל בא** |**בשתיים או הפלות בכיות**. כלומר אפילו זה פיגל אלא בזמית ז' אי אמרם **בשלמא**. גבי ירכות בא) דמוציא אחד לתו **חד חזיריה**: **אפילו באחת מהן נמי**. דהא אמר במתני' זה וזה פיגול: **ז' אי אמרם בשלמא**. גבי ירכות בא) דמוציא אחד לתו **חד גופא** יניאו ואי פייגל צוּו נתפגלה זו משום הכי מנטרפות חלות חלי זית מוּזי זית מוּזי אי ערביניהו דחישב על מנת לאכול כיות למחר צינ שתייה דמהני לכו מה שעריצו זה (ב) במתשבתו כלילו צאו שתייהן מגוף אחד דאמרינן לקמן (דף יד:). **דעריב** מתשבתו מהני ללרפן וגבי חלות ב) ה"ט דנחמא מהן לא נתפגלה חזיריה משום דלא מחד גופא אתו ובמתשבתו נמי לא עיריבן:

בירך [וזן] נתפגל חבירו וכן בחלות משום הכי כי ערביניהו [חלותן] מתערב וטעמא דר' יוסי במתני' דאמר פייגל בחילה זו לא נתפגל חזרתה כדאמרינן בסוף שעתיך דמפיק ליה מקרא יא פלגינור דמיפלוזי אבל ירך דליכא קרא ספליין לירך שניה בסתם. תריח: |) מפגל את המתיר: |) לפגל המתיר האחר כבוד הלבונה: |ד) וזו המתיר את האימורים להקטיר הלכן כי חישב על האימורים להקטיר חוץ לזמנו בשעת עבודת הדס מפגל דלאו שני מחירין כו' אינה בעיצוב מנחה כלומר אינה בכלל עיצוב שיריים ואין הקומץ כי דעכשב הקומץ [עו] הלחם הליכן הים דואי רמאי דאין: |עו] הולכה כמתכייס ב"ו |עו] חלק נבזה: |י) ככלי הסי"ד ומשי"ד רכינן דלא טני דלא עבדי קודשש הקומץ דאמרינן כפי"ב דסוטה (דף יד ע"ב) מירי דהוי אדם אף על גב דקדושתיהה הסכין בנזואר הדס מקדש ליה ככלי שחרת בתי חמי אף על גב דקדשי לבנתה כולה הדס בעי קדושי לקומץ: |עו] הוא דהמקבל מקדש לזס ככלי והנזותן בכלי מקדש קומץ ככלי ותיבות הכי נמי נמחק: |ן] הים תריח הךד מרדספין ניהור דקא דרוי ובתבי ליה גבי מוספיס כפריתס מוסף. רש"י כתי": |א) בשתי החלות ותיבת בשתיים נמחק: כט) ירכות דמשום דמובח: |ד) חלות נמי הי"ט: |ד) ברצל כו' ותיבת וזוהי נמחק: |פ) פייגול. גליין דמאמרינן דשמייה דר' יוסי פלגיניהו מפליגי וכיל חלה חלוקה לזוף אהר דמכוי ד) שתייה החלות. תריח: |ן) כאן כשמיכרי ותיבת כמו נמחק:

ד) נראה ד"ל דמכוי שני עשוינים יהיה הסה תלמי מל"ל וקאמ נראה דרך גליין מ"ו פליגי על הוסי' שפי עליו ולא נתפגל חלות האחרת כשלאזו הסדר וי"ע.

מסורת הש"ס

א) רש"ק מ"ו, ב) (ובחים ד' 4.) (לעיל י"ג, ד.) (ד') ובחים ד': (א) (ס' שריק מ"ו, ה) ד'חין כו' מלקחיהו כו' למיירי הלכן כו' (י) עמוז הסי"ד אח"כ הסי"ד כי אמר אין מחיר מפגל את הממיר אלא היכא דלא יו"ד הסי"א. ז) (לקמן טו: |ט) שזר. ח) (וקבלה א, טו.) וה. ז)ק. (ל) תתקני. ז)ק. ט) ומקבל מקדש הדס בכלל והסנתן מקדש קומצן בכלל וצבדר זה כו'. ז)ק. ט) החלות המיר' אח"כ ד"ה כמות ב"ו פינג' הסי"ד ח"כ ד'ה כמות ב"ו פינג' חלה כו'. ז)ק.

תורה אור השלם

1. ואם האכל יאכל מבשר זבח תקליבו ביום השלישי יא' יצה ומקריב אחר לא יחשב לו פגול ידקה דקדוש האכלת מפגנו עקנה תשא: ויקרא ז' ז"ח

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ס ז' אמרת וכו' זה בזה בנמשכות:

מוסף רש"י

ליקוט לבונה. והל כל הלבונה גבי לבוניה ספיק דמקטר קומץ לבונה כי הדיך (וסוסי' ד'ו ו"י בורישו באב.) הד הכלל לכל הקומץ ונתון בכלי והמוליד והמקטיר. ד' עבודות הללו מפגלין נמנחה דממירין ומחכיס כתיקסא דלמרי כריס פיריקין (דף יב:) דליקוטא מנחה למעלה ומהאי תיקסא מנריך משנתס דסולתא מנמחה ומיני מס זנב ופגל ד' עבודות שתייה תקליב הולכה חקיקה דלממירין כתיב קף מנחה ד' עבודות, קמילה כנגד שמיטה ותמון ולא כנגד קבלה והולכה כנגד הולכה והקטירה כנגד ויקרא (עירי ושיי) בשלמא קומץ. מפגל דהישיב שפוטמט עמולת דס שחול חלק נבזת מן הבשר שני שיריים אף זה הפירש קומץ מתוך שיריים, וכן שפר ב' עבודות מנסלס מהתיקסא דהקטיר מנחה לנכ דמכוי זחא סהריכו וזמלי לקמן (דף זג) כתיב התיקסא מי שמיטס מפגל ותמפגלנין אלא משום דביחן דלא סגי' ליה דמירי דמירי קומץ לפלי לקדוש תמבוס כלייהו דממירין לעיל (דף טו.) שלא ככלי שרת פסולה ואמרינן טעמא נמספת טמט כפרק מי (דף ד:) מירי דדמה לה, שני לאו שמי"ד דקדושתא ספן כזואר כהנה דהוי על לכתויהו וקדושהו ככלי וזמנא אחרימי, קומץ נמי אע"י דקדשה מנחה כולה ככלי בעי לקדושי אפשור זמנא אחרימי, הלכן ענדק מטכסה היא ומפגל' לעולמ' דמירי לקבלה. הלכן אמרי כתיקסא דלקדושט מנחות לעלמיה, דהא דקדושה קבלה בשלמיס לפגל דלממירין לעיל ומתן כלי מנמחה קבלה דנס (ובחים י"ג).

שיטה מקובצת (המשך)

אמאי לא קאמר תסתייה דר' ינאי הוא דקאמר לא אפשו לקוטיהו מרקאמרי הכא לקוט לבנתו בוד פסולה וצ"ע. תריח: |ן] קומץ. (ובחים דף י"ג ע"ב:) |א) לאכול אחד מן הסדרים של לחם הפנים. הו"ה הדוח מעש למימר אחת מן השמים עשר לחם הפנים: |ח) א' אמרת בשלמא דא ז' נזמא פ"י נמפגל שאם פייגל

בירך [וזן] נתפגל חבירו וכן בחלות משום הכי כי ערביניהו [חלותן] מתערב וטעמא דר' יוסי במתני' דאמר פייגל בחילה זו לא נתפגל חזרתה כדאמרינן בסוף שעתיך דמפיק ליה מקרא יא פלגינור דמיפלוזי אבל ירך דליכא קרא ספליין לירך שניה בסתם. תריח: |) מפגל את המתיר: |) לפגל המתיר האחר כבוד הלבונה: |ד) וזו המתיר את האימורים להקטיר הלכן כי חישב על האימורים להקטיר חוץ לזמנו בשעת עבודת הדס מפגל דלאו שני מחירין כו' אינה בעיצוב מנחה כלומר אינה בכלל עיצוב שיריים ואין הקומץ כי דעכשב הקומץ [עו] הלחם הליכן הים דואי רמאי דאין: |עו] הולכה כמתכייס ב"ו |עו] חלק נבזה: |י) ככלי הסי"ד ומשי"ד רכינן דלא טני דלא עבדי קודשש הקומץ דאמרינן כפי"ב דסוטה (דף יד ע"ב) מירי דהוי אדם אף על גב דקדושתיהה הסכין בנזואר הדס מקדש ליה ככלי שחרת בתי חמי אף על גב דקדשי לבנתה כולה הדס בעי קדושי לקומץ: |עו] הוא דהמקבל מקדש לזס ככלי והנזותן בכלי מקדש קומץ ככלי ותיבות הכי נמי נמחק: |ן] הים תריח הךד מרדספין ניהור דקא דרוי ובתבי ליה גבי מוספיס כפריתס מוסף. רש"י כתי": |א) בשתי החלות ותיבת בשתיים נמחק: כט) ירכות דמשום דמובח: |ד) חלות נמי הי"ט: |ד) ברצל כו' ותיבת וזוהי נמחק: |פ) פייגול. גליין דמאמרינן דשמייה דר' יוסי פלגיניהו מפליגי וכיל חלה חלוקה לזוף אהר דמכוי ד) שתייה החלות. תריח: |ן) כאן כשמיכרי ותיבת כמו נמחק:

ד) נראה ד"ל דמכוי שני עשוינים יהיה הסה תלמי מל"ל וקאמ נראה דרך גליין מ"ו פליגי על הוסי' שפי עליו ולא נתפגל חלות האחרת כשלאזו הסדר וי"ע.

(6) ומכר לקמן טו: (7) ב"ק, (8) נפשות כג: ויש"ן, (9) תוספתא דרובים פ"ה ה"ב ורובים מ"ד: (10) ע"ש, (11) ורובים מ"ד: (12) ב"שע"ף ה"ד: (13) ב"ק, (14) ונתקאמר הכל בשמיהן (15) דמשמע חף בשמיהן ה"ד: (16) ב"ק, (17) ב"ק מ"ו, (18) אה"ן ה"ד: (19) אח"כ מ"ה לחות מ"ו הפוכות ה"ד: (20) אח"כ מ"ה להקטיר אימורין הקטרת אימורין מ"ו פ"ג: (21) ב"ק, (22) נ"ב ב"ק, (23) וי"ט מ"ט: (24) ר"ש, (25) ב"ק, (26) וי"ט מ"ט: (27) ר"ש, (28) ד"ה פקע ונתמו: (29) ורובים מ"ג: (30) וי"ט מ"ג: (31) וי"ט מ"ג: (32) וי"ט מ"ג: (33) ב"ק מ"ו: (34) וי"ט מ"ג: (35) ב"ק מ"ו: (36) וי"ט מ"ג: (37) וי"ט מ"ג: (38) ב"ק מ"ו: (39) וי"ט מ"ג: (40) וי"ט מ"ג: (41) וי"ט מ"ג: (42) וי"ט מ"ג: (43) וי"ט מ"ג: (44) וי"ט מ"ג: (45) וי"ט מ"ג: (46) וי"ט מ"ג: (47) וי"ט מ"ג: (48) וי"ט מ"ג: (49) וי"ט מ"ג: (50) וי"ט מ"ג: (51) וי"ט מ"ג: (52) וי"ט מ"ג: (53) וי"ט מ"ג: (54) וי"ט מ"ג: (55) וי"ט מ"ג: (56) וי"ט מ"ג: (57) וי"ט מ"ג: (58) וי"ט מ"ג: (59) וי"ט מ"ג: (60) וי"ט מ"ג: (61) וי"ט מ"ג: (62) וי"ט מ"ג: (63) וי"ט מ"ג: (64) וי"ט מ"ג: (65) וי"ט מ"ג: (66) וי"ט מ"ג: (67) וי"ט מ"ג: (68) וי"ט מ"ג: (69) וי"ט מ"ג: (70) וי"ט מ"ג: (71) וי"ט מ"ג: (72) וי"ט מ"ג: (73) וי"ט מ"ג: (74) וי"ט מ"ג: (75) וי"ט מ"ג: (76) וי"ט מ"ג: (77) וי"ט מ"ג: (78) וי"ט מ"ג: (79) וי"ט מ"ג: (80) וי"ט מ"ג: (81) וי"ט מ"ג: (82) וי"ט מ"ג: (83) וי"ט מ"ג: (84) וי"ט מ"ג: (85) וי"ט מ"ג: (86) וי"ט מ"ג: (87) וי"ט מ"ג: (88) וי"ט מ"ג: (89) וי"ט מ"ג: (90) וי"ט מ"ג: (91) וי"ט מ"ג: (92) וי"ט מ"ג: (93) וי"ט מ"ג: (94) וי"ט מ"ג: (95) וי"ט מ"ג: (96) וי"ט מ"ג: (97) וי"ט מ"ג: (98) וי"ט מ"ג: (99) וי"ט מ"ג: (100) וי"ט מ"ג:

הגהות הב"ח

(6) גמ' צאתה מהן נמי אלא אליבא דר' יוסי: (7) ר"ש ד"ה מאד לעולם לעולם מנחת:

מוסף רש"י

פיגל בדבר הנעשה בהן בחוץ: עטורה שהיא עובד נמשכה והאכלה חישב עליה אם נמשע עורה אם לא, ואם נמשע הו"ל הם לא פיגל ולקמן יליף שעתה מקרא: הריני שרשתי. שפי' שטיחה בעורה הוא וכל מין דהוא עורה היא להוות דמי למחר. הרי חישב על אילת מנח על פנים הריני מודה. על הפקעה או על מנח הפנימי מ"ה היא וקתני תפגלה על מנח לשפוך שיריים. שגרי' זו אילת מנח החיון ומנחתה כה' מנחתה היא: כשת עבודה טיט ורובים (70). אלו דבריהם שאין חייבין להקטירם. כרת פהליטא משום פיוגל הקומץ: א"ש קמן לאלט שיריים למחר ותפגלה המנחה אל האילת את הקומץ כרת שאין הפיוגל חל אלף על דבר שיש לו מתיחן אחרים והקומץ אין חלה מתיחן כ' הוא מחר את המנחה וכן כוונת ר' יוסף (71). ומנחת הכהנים: טולה כלל וזוהי קמלת הלך אין אחר מתיח. ומנחת כהן שמיחה. חנניו כהן גדול מקטירי ככל יום מנחתה כבדק ומנחתה בעד (72) וק"ה (73) והר"ם. הוא המזכיר (74) ורובים מ"ג.

אלף אי אמרת. גבי יריכות דמחד גופא אלו מרי גופי וניהו ואס פיגל ח' זו בלא זו לא נתפגלה זו גבי חלות כי ערבן לאכול כוית משמיהן (8) מי מינטרפי מי מהניא עירוב מחשבתו למיהוי חד גופא טפי מחזכור זבח דלא מהני להו לירעות (9): **רבי היא**. ור' יוסי לא איירי בהו ולא תקשי לרב הוגא: **לאכול חלי זיה מחלה** זו. למחר: **שוב כשר**. להקטיר אימוריו ולאכול בשר דהא לא חישב אלף חלי אכילה בחלי ממיר: **אכל אמר כוים משמיהן**. דערבן לחלות במחשבתו ואמר בכל אחד ואחד מן הכבשים הריני שוחט ע"מ לאכול כוית משמיהן (למחר) מנטרפי: **ורבי אליבא דמאן**. אמרה להא מתניין דקתני לעיל (10) לעולם אינו חייב עד שיפגל בשמיהן ככוית בשמיהן אין צחחד מהן לא: **אלף אליבא דרבי יוסי**. אמרה וקתני דמנטרפות החלות: **והדרא קושיין לדוכוסא**. דלי אמרת בשלמא יריכות חד גופא הוא כו' כדאמרינן לעיל (11): **לעולם אליבא דרבנן**. ותקשי לך אפי' צחחד מהן נמי לא מנחא בשמיהן (12) דהא ודאי אפילו צחחד כבש נמי: **אלף אימא עד שפגל בשניהם**. (13) הכבשים ואפילו ככוית בשמיהן (14) הכבשים ופילו כוית דשחט ז' כבשים ע"מ לאכול כוית מחלה אחת או מנ' חלות אבל אם חישב כבש אחד לאכול כוית אחד מן החלות ובשמית האחר לא חישב לא הוי פיגול דאין מפגלין בעבודת חלי ממיר: **ולאפוקי מדר"מ דאמר**. כסוף ממני (15) מפגלין בעבודת חלי ממיר דקתני שחט אחד מן הכבשים לאכול שמי חלות למחר ר"מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת. ואי קשיא הקומץ את המנחה אמאי פוסל במחשבתו את עבודת חלי ממיר הוא דהאיכא נמי (16) לזונה מתיך בקמייה ודאי עבודה שלימה היא דהא ליכא קמילה בלזונה מדע דהא בהקטרת קומץ אס חישב לאכול שירים למחר פגיגי רבנן ואמרי (17) כיון דליכא נמי הקטרת לזונה לא חשיבא הקטרת קומץ לפגל דקתני מתניין פיגול בהקטרת קומץ ולא בלזונה כו' (18) ודף (19) וחכ"א אין פיגול עד שיפגל בכל הממיר. ואי קשיא הא אוקימנא דגיס פירקין (לעיל ג:) לכ"ע (17) מפגלין בחלי ממיר דקתני הקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר מודה ר' יוסי כו' והרי לא חישב אלף על חלי ממיר על הקטרת קומץ לאו פירכה היא דלא דמי להאי דהכא דהתם חישב על חלי ממיר בשעת עבודה שלימה והאי חישב בשעת חלי עבודה כגון שמיתת אחד מן הכבשים: (20) (21) **לעולם**. משמע דמפיק ממילתא טובא: **ורבי יוסי היא**.

דאמר במתניין בשמיהן אין אבל צחחד (22) לא מפגלה חזירמה: **ולאפוקי מדר"מ**. דאמר מפגלין בעבודת חלי ממיר (23) מדרבנן. **ולאפוקי נמי מדרבנן**. דאמרי במתניין פיגל אף בשמיהן: **ולאפוקי נמי מדרבנן**. דאמרי במתניין פיגול עד שיפגל אף בשמיהן: **פיגל דבדבר הנעשה ברה"ק** (24) דאמר ר' יוסי (25) ור' יוסי (26) ר' יוסי (27) ור' יוסי (28) ור' יוסי (29) ור' יוסי (30) ור' יוסי (31) ור' יוסי (32) ור' יוסי (33) ור' יוסי (34) ור' יוסי (35) ור' יוסי (36) ור' יוסי (37) ור' יוסי (38) ור' יוסי (39) ור' יוסי (40) ור' יוסי (41) ור' יוסי (42) ור' יוסי (43) ור' יוסי (44) ור' יוסי (45) ור' יוסי (46) ור' יוסי (47) ור' יוסי (48) ור' יוסי (49) ור' יוסי (50) ור' יוסי (51) ור' יוסי (52) ור' יוסי (53) ור' יוסי (54) ור' יוסי (55) ור' יוסי (56) ור' יוסי (57) ור' יוסי (58) ור' יוסי (59) ור' יוסי (60) ור' יוסי (61) ור' יוסי (62) ור' יוסי (63) ור' יוסי (64) ור' יוסי (65) ור' יוסי (66) ור' יוסי (67) ור' יוסי (68) ור' יוסי (69) ור' יוסי (70) ור' יוסי (71) ור' יוסי (72) ור' יוסי (73) ור' יוסי (74) ור' יוסי (75) ור' יוסי (76) ור' יוסי (77) ור' יוסי (78) ור' יוסי (79) ור' יוסי (80) ור' יוסי (81) ור' יוסי (82) ור' יוסי (83) ור' יוסי (84) ור' יוסי (85) ור' יוסי (86) ור' יוסי (87) ור' יוסי (88) ור' יוסי (89) ור' יוסי (90) ור' יוסי (91) ור' יוסי (92) ור' יוסי (93) ור' יוסי (94) ור' יוסי (95) ור' יוסי (96) ור' יוסי (97) ור' יוסי (98) ור' יוסי (99) ור' יוסי (100):

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

פיגל בדבר הנעשה בפנים **א** פיגל. הא דל"ר יוסי גופיה בפרק הנוקין (גיטין נד: ושס) כה"ג ציוה"כ יוכיח דכי אמר פיגול מהימנן לאו דוקא אלף פסול וכי האי גוונא צפ"ק דזבחים (דף קד. ושס) גמרא ר"ש מכשר צהילוך דלאמר ר"ש בן לקיש מודה ר"ש בהלכת

חטאות הפנימיות כו' ופריך והאמר

ר"ש כל שאינו על מנחח החיון כו' ומשני מודה היה ר"ש לפסול מקו"ו כו': **הקומץ והזבונה**. הקשה בננוט' פשיטא דקומץ לא מנחייב עליה כרת משום פיגול דהא אי אכיל מניה פקע ליה פיגוליה שהרי לא קרב הממיר ומתיך כגון שהוצת האור ברוצו (22) דחשיב כמאן דקרב דלאמר לקמן (דף ק"ו): מאימתי ממיר שיריים בלכילה משהוצת האור ברוצו וקשה לפי' דלי הוצת האור ברוצו פקע פיגול ופלגא אסקין' למערכה ומשלה בו האור ממנו ואפי' פלגיה מחית לארעא (23) ופלגא אסקין' למערכה ומשלה בו האור ממנו ואפי' פלגיה מחית לארעא (24) באחת מהן ולאפוקי מדר' מאור (25) דאמר מפגלין בחלי ממיר קמ"ל דלא אי הכי מאי לעולם אי אמרת בשלמא בשתיהן ובשניהן ורבי יוסי היא ולאפוקי מדר"מ ומדרבנן קאתי היינו דקאמר לעולם אלא אי אמרת רבנן ולאפוקי מדר"מ (26) מאי לעולם ועוד היא אמר רב אשי ת"ש (27) ר' אומר משום רבי יוסי (28) פיגל בדבר הנעשה בחוץ פיגל בדבר הנעשה בפנים לא פיגל כיצד היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ להוות מדרמו למחר לא פיגל שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים היה עומד בפנים ואמר הריני מזה ע"מ להקטיר אימורין למחר ולשפוך שיריים למחר לא פיגל שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט ע"מ לשפוך שיריים למחר ולהקטיר אימורין למחר פיגל שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ לשפוך שיריים לאיפגולי מאי אילימא לאיפגולי דם דם מי מיפגל והתנן (29) אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול הקומץ והלזונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת נסכים ומנחת כהן מושיח והרם אלא פשיטא לאפגולי בשר השתא ומה התם דלא חשיב ביה בבשר גופיה א"ר יוסי מיפגל הכא דחשיב ביה (30) בזבח גופיה לא כ"ש (31) דפיגול בידך ימין פיגל בידך שמאל ועוד האמר רבינא תא שמע הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קומצה למחר מודה רבי יוסי בזו שפיגל וחייבין עליו כרת להקטיר קומצה לאיפגולי מאי אילימא לאיפגולי קומץ קומץ מי מיפגל והתנן (32) אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול הקומץ כו' אלא פשיטא לאיפגולי שיריים השתא ומה התם דלא חשיב בהו בשיריים גופיה מיפגלי

יד.

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

שיטה מקובצת

[6] שפיגל בשתיהן אלא אימא עד שיפגל בשניהן [7] מדר' מאור כדא אתו ותו לא מאי:
[8] ת"ש ר' אלעזר אומר:
[9] פיגול (וברבים דף פד ע"ב):
[10] ביה בביחיה:
[11] תיבתו דפיגול בידך ימין פיגל בידך שמאל ומפלו:
[12] והתנן: (שם דף פב ע"ב):
[13] פיגול בזו בלא:
[14] בשתיהן היכי מצטרפי:
[15] בשתיהן דמשמע דקאי אלהות:
[16] בשניהן: וקאי אכבשים ואפילו כו': (ג) נמי בכורת לבנות: (ג) ואמר דביחין:
[17] דהמפגלן בחלי:
[18] וכן הכבשים ה"ס המוד' מאי לעולם דמשמע:
[19] כן באחת מהן לא:
[20] מדרקאמר הכא עד שיפגל בשניהן ה"ס' והשאר במקום:
[21] והפרכת ולהקטיר הקטרת: (ע) כרת דם:
[22] שחקומץ הוא המתחין או למנח כגון אימורי בהמה שדם הוא המתחין:
[23] המתיר כבצורתו תרין:
[24] כגון ברוצו. עיין תוספתא (ברובים דף פב ע"ב) וקשה דאמרינן בפרק ביט פיוגל שהעלהו על גבי מנח' פקע פיגולו ממנו לעיני דאם ירדו יעלו וא"כ בלא שלמים נמי ידעינן דאין בהן פיגול ואמר ר"י דאצטריך שפיר למגמר משלמים דס"ד אמנא מיד שחקומץ הקומץ כבלי הוי כאלו קרב המתיר כבצורתו וכן יזי קרוש כלי לקומץ להכי אצטריך למגמר דאין הקומץ חייב כרת משום פיגול כלל מדר' (פ) ע"י ה"ס (וברבים מ"ב ע"ב):
[25] משנה דבתר והדם קתני:
[26] כסן בפני עצמן. גליון ולא הירא דהא לקמן לא מצי לאשכוחי סיועא למילתא דרבא לא ממשנה ולא מברייתא ואי גרסין ליה ליייתה מניה סיועא עכ"ל הת"ר:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה:

1 א מ"ו פ"ו מלכות פסוק'מ הלכה טו:
2 ב מ"י שס הלכה ה:
3 ג מ"י שס הלכה ה:
4 ד מ"י שס פ"ו הלכה ה: